

בא ראה, העולם הפתוח הוא בנגלה, והוא ראשית הכל לעלות בדרגותיו. כמו שהחכמה העליונה היא ראשית הכל, כך גם העולם הפתוח הוא חכמה, והיא ראשית הכל, ומשום כך קוראים אתה, משום שהוא שְׂמֻטָה, ובגלוי.

והעולם העליון, שהוא היובל, קוראים הוא, שְׁפָל דְּכָרְיוּ הֵם בְּנִסְתָּר, וסוד הדבר של לאה, שְׁפָתוֹב ויִשְׁכַּב עִמָּה בְּלִילָה הוּא, ועל זה פתוב (במדבר יח) וְעִבַד הַלְוִי הוּא, פְּדִי לְמִשְׁפַּח מִמֶּנּוּ בְּרֻכּוֹת לְכָל. הוא - העולם העליון שְׁנִסְתָּר תָּמִיד. ויעקב במה שְׁנִסְתָּר לא נדבק ברצונו, אלא במה שְׁנִגְלָה, וזה סוד הפתוב ודבק באשתו.

וירא ה' כי שנואה לאה. מפאן שְׁשׂוֹנָא אָדָם עֲרוֹת אָמוּ (ואחוריה), ויתיחד אדם עם אמו בכל מקום ולא יחשש, והרי העירו, בן מתייחד עם אמו. והכל התפסה מיִעֲקֵב, שְׁהֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לֹא הִתְגַּלָּה כָּלֵל.

בא ראה, בשביל יעקב התקיים העולם. ואם תאמר, הנה בשבילו של אברהם, כמו שְׁנִאֲמַר בְּהַבְרָאָם, אל תקרי בהַבְרָאָם אלא באַבְרָהִם - אלא משום יעקב התקיים אַבְרָהִם, שְׁפָתוֹב (ישעיה כט) כֹּה אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם. ומקדם לכן היה הקדוש ברוך הוא בונה עולמות ומחריבם. פיון שבא יעקב, השתכללו ממנו העולמות ולא נחרבו כְּבָרָאשׁוּנָה. זהו שְׁפָתוֹב כֹּה אָמַר ה' בְּרֹאֵךְ יַעֲקֹב וַיִּצְרָךְ יִשְׂרָאֵל וְגו'.

בא ראה מה פתוב, (שמות ד) בְּנֵי כְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וכתוב שלח את בני ויעבדני. יִשְׂרָאֵל נִקְרָא בְּן

תא חזי, עֲלָמָא תִּתְּפָא בְּאַתְגְּלִיא אִיהוּ, וְהוּא שִׁירוּתָא דְּכָלָא, לְסַלְקָא בְּדֶרְגוּי. כְּמָה דְּחֻכְמָה עֲלָאָה הוּא שִׁירוּתָא דְּכָלָא, הָכִי נְמִי עֲלָמָא תִּתְּפָא, חֻכְמָה אִיהוּ, וְהִיא שִׁירוּתָא דְּכָלָא. וּבְגִין כְּךָ, קְרִינָן אַתָּה, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׂמֻטָה, וְאַתְגְּלִיא.

וְעֲלָמָא עֲלָאָה דְּאִיהוּ יוֹבְלָא, קְרִינָא הוּא, דְּכָל מְלוּי בְּאַתְפְּסִיא אִינוּן. וְרִזָּא דְּמִלָּה דְּלָאָה, דְּכְתִיב, (בראשית ל) וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בְּלִילָה הוּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (במדבר יח) וְעִבַד הַלְוִי הוּא. בְּגִין לְאַמְשָׁכָא מְנִיָּה בְּרֻכָּאן לְכָלָא. הוּא, עֲלָמָא עֲלָאָה דְּאַתְפְּסִיא תְּדִיר, וַיַּעֲקֹב בְּמָה דְּאַתְפְּסִיא לָא אַתְדַּבֵּק בְּרַעוּתִיהּ, אֲלָא בְּמָה דְּאַתְגְּלִיא, וְרִזָּא דָּא דְּכְתִיב, (בראשית ב) וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ.

וירא ה' כי שנואה לאה. (בראשית כט) מֶהֱכָא, דְּסָאֲנִי בַר נָשׁ עָרִיץ דְּאַמִּיָּה, (ואחוריה) ויתיחד בר נש עם אמייה בכל אתר ולא יתחשש. והא אתערו, בן מתייחד עם אמו. וכלא אתפסי מיִעֲקֵב, דְּעֲלָמָא עֲלָאָה לָא אַתְגְּלִיא כָּלֵל.

תא חזי, בְּגִינִיָּה דְּיַעֲקֹב אַתְקִיָּים עֲלָמָא, וְאִי תִימָא הָא בְּגִינִיָּה דְּאַבְרָהָם, כְּמָה דְּאַתְ אָמַר, (בראשית ב) בְּהַבְרָאָם, אֵל תְּקָרִי בְּהַבְרָאָם אֲלָא בְּאַבְרָהָם. אֲלָא בְּגִינִיָּה דְּיַעֲקֹב אַתְקִיָּים אַבְרָהָם, דְּכְתִיב, (ישעיה כט) כֹּה אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם. וּמִקְדַּמַּת דִּנְאָ הָיָה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּנֵי עֲלָמִין וְחָרִיב לֹון, פִּיּוֹן דְּאַתָּא יַעֲקֹב מְנִיָּה אֲשֶׁתְּכָלְלוּ עֲלָמִין, וְלָא אַתְחַרְבוּ כְּקְדַמִּיתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (ישעיה מג) כֹּה אָמַר ה' בְּרֹאֵךְ יַעֲקֹב וַיִּצְרָךְ יִשְׂרָאֵל וְגו'.

תא חזי מה כתיב, (שמות ד) בְּנֵי כְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וכתוב שלח את בני ויעבדני, יִשְׂרָאֵל וְכְתִיב (שם) שְׁלַח אֶת בְּנֵי וַיַּעֲבֹדֵנִי, יִשְׂרָאֵל